

bindelse over Limfjorden, ikke har tabt nogen væsentlig Betydning, formentlig vil være klart deraf, at den aarlige Indtægt af Bropengene er med usforandret Brotægt nu som før ca. 60,000 Kr. og viser sig i stadig Stigen. Siden Broens Anlæg i 1865 har saaledes denne Del af Landet udredet en Gytraft af over 1 Million Kr. i Bropenge, uden endnu at have naaet at faae Broens Anlægsfum, $\frac{1}{2}$ Million, afdragen med mere end lidt over 200,000 Kr., og uden Statens Hjælp antages der ikke at være nogen Udfigt til, at denne Byrde i en nær Fremtid vil blive lettet eller nogenstunde bringes til aldeles at ophøre. Det fremhæves dernæst, at, hvis Aalborg Kommune ikke i sin Tid havde bygget Broen, vilde Staten utvivlsomt være bleven nødsaget til at gjøre det, og at, hvis Pontonbroen ikke havde eksisteret, da den faste Bro blev bygget, vilde denne saavel som Jernbanens Anlæg have kostet Staten langt mere, end Tilfældet blev, fordi man da tillige maatte have indrettet denne for den almindelige Færdsel, hvorved baade Anlæg og Vedligeholdelse vilde være bleven dyrere, ligesom den heller ikke da kunde være kommen til at indtage sin nuværende Plads, hvilket atter vilde have medført forøgede Udgifter for Staten baade til Anlæg og Expropriation; som Følge heraf formentlig det, at Staten ved Pontonbroens Eksistens har sparet mere end Værdien af de Byrder, som den nu anmodes om at overtage. Fremdeles gjøres opmærksom paa, hvilket hæmmende Baand den nuværende Broafgift lægger paa den almindelige Samfærdsel, og hvor lidet tidsvarende en saadan Afgift er. For en Vogn betales der f. Ex. nu frem og tilbage, belæstet den ene Vei og tom den anden, 85 D. og for en gaaende Person frem og tilbage 12 D. Mange mindre værdifulde Varer kunne ikke bære en saadan Afgift og blive saaledes faktisk affaarne fra Transporten ad denne Del af Hovedlandeveien gennem Landet. Endelig tilføies, at Broen for et Aars Tid siden er bleven underkastet en Hovedreparation og forsynet med nyt Skibdække, samt at Aalborg Kommune har opført de fornødne Nybygninger ved dens Endepunkter og sat Alt i komplet og god Orden, saa at der ikke i en længere Aarrække vil kræves særlige Udgifter ud over, hvad den almindelige Vedligeholdelse, det nødvendige Tilsyn og Administrationen vil koste. Man beder derfor Rigsdagen om at medvirke til, at den omhandlede Pontonbro overgaar i Statens Eie og af denne fremtidig vedligeholdes paa dens nuværende Plads til Afbenyttelse for den almindelige Færdsel.

Da Forhandlingen om denne Sag endnu ikke er tilendebragt mellem vedkommende Minister og de Paagjældende, gjør Udvalget allerede af den Grund ingen Indstilling.

30. Fra 47 Beboere samt Handlende og Næringsdrivende i Vester Brønderslev, Øster Brønderslev og Terslev Sogne, samt Manna-Tise Sogn i Hjørring Amt om Oprettelsen af en Statstelegrafstation i Vester Brønderslev By. (Indbragt den 17de December 1883 af Folkethingmanden for Hjørring Amts 4de Valgkreds, S. P. Christensen.)

Som Støtte for Andragendet anføres den store Betydning, en Statstelegrafstation vilde have for de vedkommende Sogne, fra hvilke der finder en stor Udførsel Sted saavel til Norge som til England og Hamborg. Der gjøres opmærksom paa, at ved den nuværende Telegrafering tabes der baade megen Tid og Penge, fordi Jernbanetjenesten gaar forud for Telegrafexpeditionen, der først kommer i anden Række, hvorhos det er en stor Gene, at der ikke kan betales Telegramsvar og heller ikke kan korresponderes paa Udlandet. Under 31te Juli d. A. har man indgivet et Andragende til Indenrigsministeriet om Oprettelsen af en Statstelegrafstation, men da man endnu ikke har modtaget noget Svar derpaa, henvender man sig til Folkethinget om Sagen af Frygt for, at denne for Andragerne saa vigtige Sag ellers ikke vil komme til Forhandling i indeværende Rigsdagsamling.

Da Ministerens Svar ikke endnu er indløbet, gjør Udvalget ingen Indstilling.